

Рибалка

Левко Боровиковський

Після бурі дівчинонька
З Дону воду брала:
"Чиє хвиля веселечко
К берегу примчала?

Чи того рибалоньки,
Що вірно кохала,
Що від нього до зіроньки
Ніченьок не спала?.."

Пливе човен – та вже його
Вода затопляє;
Та на човні знакомого
Рибалки немає.

Буйний вітер з дальніх сторін
Хвилю наганяє;
Понад Доном чорний ворон
Кряче й промовляє:

"Ой покинув рибалонька
Човник і весельце
Та затопив у Донові
Вірненькеє серце".

Ой утопив рибалонька
Та й мовив річима:
"Пливи, човне й веселенько, –
Де вірна дівчина!

Нехай човен мені буде
Замість домовини;
Хай весло поставлять люде
Хрестом на могилі!"